

Harold Camping

THỀ NÀO TÔI MỚI TRỞ NÊN ĐƯỢC CỨU?

Nhu cầu lớn nhất và cấp bách nhất của con người là được hòa thuận lại cùng Thượng Đế. Hòa thuận lại với Thượng Đế nghĩa là được cứu khỏi cơn thịnh nộ của Ngài, được làm mới lại bởi Thánh Linh và được ban cho sự sống đời đời (Ma-thi-ơ 25:46). Điều này được gọi là sự cứu rỗi. Sự cứu rỗi là gì và làm sao con người có thể được cứu?

Giây phút của sự cứu rỗi là giây phút của sự thành thật khi chúng ta gỡ cặp kính màu hồng của mình xuống vì qua nó chúng ta tưởng rằng cách này hay cách khác, mọi sự đều sẽ tốt đẹp cho chúng ta; khi chúng ta thôi đùa cợt với chính mình rằng dầu sao chúng ta cũng là người đạo đức. Giây phút thành thật đó xảy ra khi chúng ta ngẩng đầu lên khỏi bãi cát để đối diện với con người thật của chính mình.

Một lẽ thật mà chúng ta học được từ Thánh Kinh rằng, con người chúng ta gian ác một cách ghê gớm. Kinh Thánh tuyên bố trong Giê-rê-mi 17:9, "Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất là xấu xa: ai có thể biết được?" Kinh Thánh chép trong Rô-ma 3:10-18: Như có chép rằng: Chẳng có một người công bình nào hết, dầu một người cũng không. Chẳng có một người nào hiểu biết, chẳng có một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời. Chúng nó đều sai lạc cả, thấy cùng nhau ra vô ích; chẳng có một người làm điều lành, dầu một người cũng không. Họng chúng nó như huyết mả mở ra; dùng lưới

mình để phỉnh gạt; dưới môi chúng nó có nọc rắn hổ mang. Miệng chúng nó đầy những lời nguyện rửa và cay đắng. Chúng nó có chon nhẹ nhàng đặt làm cho đổ máu. Trên đường lối chúng nó rắc những sự tàn hại và khổ nạn, chúng nó chẳng hề biết con đường bình an. Chẳng có sự kính sợ Đức Chúa Trời ở trước mặt chúng nó.

Những câu này nói với chúng ta về một lẽ thật khủng khiếp mà chúng ta phải đối diện cách thành thật và thẳng thắn. Thượng Đế đang nói với chúng ta rằng chúng ta giống như loài rắn độc. Ngài nói với chúng ta rằng chúng ta nổi loạn và chống nghịch lại Ngài trong từng chi tiết của đời sống con người chúng ta. Tất cả những việc lành chúng ta đã và đang làm không một việc nào làm đẹp lòng Thượng Đế; chúng ta làm những việc đó vì những lý do ích kỷ của chính mình hay bởi vì chúng ta nghĩ rằng qua những việc đó Thượng Đế sẽ nhìn vào tâm linh chết mất của chúng ta bằng cái nhìn thiện cảm. Hơn nữa, chúng ta là nô lệ cho ma quỷ, Sa-tan là chủ của chúng ta nếu chúng ta chưa được cứu (Ê-phê-sô 2:1-3).

Một sự thật khác mà chúng ta phải đối diện là vì tội lỗi của chúng ta, chúng ta đang ở dưới con thanh nộ của Thượng Đế. Lời của Thượng Đế tuyên bố trong Rô-ma 6:23, "Vì tiền công của tội lỗi là sự chết." Sự chết mà Thượng Đế muốn nói ở đây không hạn chế ở cái chết về thể xác mà là chết về tâm linh. Nghĩa là Thượng Đế tuyên bố rằng vì tội lỗi của chúng ta nên chúng ta phải ở trong địa ngục đời đời dưới con thanh nộ của Ngài hầu đền trả cho tội lỗi của mình. Thượng Đế đã dựng nên chúng ta là tốt lành và theo ảnh tượng của Ngài; vì thế, chúng ta phải chịu trách nhiệm trước mặt Ngài về những hành động của chúng ta.

Thượng Đế phán trong Ma-thi-ơ 12:36, "Vả, ta bảo các ngươi, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói." Những suy nghĩ, những lời nói và những việc làm của chúng ta khi được phơi bày ra

dưới ánh sáng luật pháp hoàn hảo của Thượng Đế sẽ chứng minh không một chút nghi ngờ rằng chúng ta là những tội nhân. Để đền trả cho những tội này, chúng ta phải bị quăng vào trong địa ngục và chịu đựng sự dày dora đời đời. Thật là một điều đau buồn, một tương lai mờ mịt cho chúng ta nếu chúng ta không được cứu. Có lẽ chúng ta từng nghĩ rằng mình là người tốt và những điều tốt đẹp nhất sẽ đến với cuộc đời của chúng ta và giờ đây chúng ta khám phá ra sự thật khủng khiếp rằng chúng ta là những tội nhân đời đời, là đối tượng cho cơn thịnh nộ đời đời của Thượng Đế. Có thể có sự cứu rỗi nào không? Còn con đường nào tránh khỏi tình trạng nguy hiểm khủng khiếp này không?

Một lẽ thật khác nữa mà chúng ta phải đối diện, đó là Thượng Đế đã cung cấp một phương cách lạ lùng, rực rỡ tuyệt vời để chúng ta được thoát khỏi tội lỗi và cơn thịnh nộ của Ngài. Phương cách đó là qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. Kinh Thánh bảo chúng ta tin nhận vào Chúa Cứu Thế Giê-xu (Giăng 3:16). Thượng Đế yêu thương thế gian, Ngài không chỉ cung cấp sự cứu chuộc cho vũ trụ nhưng Ngài cũng cung cấp sự cứu chuộc cho những ai nhìn nhận tình trạng tâm linh mình bị phá sản và gieo mình vào sự thương xót của Thượng Đế. Vì những người này, Chúa Cứu Thế Giê-xu đã trở nên có tội (II Cô-rinh-tô 5:21), nghĩa là, Chúa Cứu Thế mang gánh hết tội lỗi của họ trên Ngài. Là người thay chỗ chúng ta, Ngài bị xét xử bởi Thượng Đế khi Ngài đứng trước quan thẩm phán của La-mã là Phi-lát. Vì những tội này Chúa Cứu Thế bị tuyên bố là có tội và Thượng Đế đã đổ cơn thịnh nộ của Ngài ra trên Chúa Giê-xu là đấng thay thế cho chúng ta khi Ngài đền trả cho những tội lỗi này.

Tuyệt vời thay, chúng ta không cần phải hiểu tất cả những việc này đã xảy ra làm sao. Tuy nhiên, chúng ta cần cấp bách nhìn nhận lẽ thật rằng trong Chúa Cứu Thế và duy nhất trong Ngài mới có sự cứu rỗi. Vì lý do này qua Chúa

Cứu Thế con thanh nô của Thượng Đế đã được thỏa mãn và chúng ta không còn bị kết tội trước mặt Thượng Đế. Kinh Thánh tuyên bố trong Rô-ma 8:1, "Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, là những người không bước theo xác thịt nữa mà bước theo Thánh Linh."

Những ai đặt lòng tin cậy của mình vào nơi Chúa Cứu Thế nhận ra tình trạng hư mất và tội lỗi không phương cứu chữa của họ. Họ nhận thức rằng tội lỗi của họ sẽ đưa họ vào trong địa ngục; họ bắt đầu nhìn thấy bản chất khủng khiếp của tội lỗi và rồi lòng họ có một sự khao khát kỳ lạ là xây khỏi tội lỗi của họ. Họ biết rằng Chúa Cứu Thế phải là Chúa của đời sống họ. Bởi vì Ngài chính là Thượng Đế đã ban Lời Ngài cho chúng ta là Kinh Thánh, họ bắt đầu có một ao ước không ngừng được biết thêm về Lời Ngài. Khi họ học hỏi từ Lời của Thượng Đế, họ ngày càng muốn vâng theo tất cả những điều họ tìm thấy trong đó.

Kinh Thánh tuyên bố trong I Giăng 1:9, "Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác." Câu này dạy cho chúng ta rằng, qua Chúa Cứu Thế Giê-xu, những ai tin cậy nơi Thượng Đế thì tội lỗi sẽ được tha thứ. Sự cứu rỗi là như vậy -- được cứu khỏi con thanh nô của Thượng Đế mà chúng ta đáng phải chịu vì có tội lỗi của chúng ta. Sự cứu rỗi là giao mình vào Chúa Cứu Thế để Ngài làm Chúa và Cứu Chúa duy nhất của chúng ta.

Trước khi chúng ta được cứu cả trong thân thể và linh hồn, chúng ta chết về thuộc linh; chúng ta thêm khát tội lỗi. Chúng ta ở trong sự nổi loạn chống nghịch lại Thượng Đế và làm nô lệ cho Sa-tan. Bởi lòng nhân từ của Thượng Đế, Ngài vói xuống đời sống của chúng ta và bắt đầu mở mắt, mở tai thuộc linh của chúng ta để chúng ta thấy được con người đầy tội lỗi của mình, rồi chúng ta bắt đầu nghe được từ Lời của Thượng Đế về tầm quan trọng của

việc quay về cùng Chúa Giê-xu như là Cứu Chúa của chúng ta, là Con Đường duy nhất mà chúng ta có thể được giải hòa lại với Thượng Đế là Cha. Khi Thượng Đế làm việc trong lòng của chúng ta, càng ngày chúng ta càng cảm thấy tình trạng nguy hiểm khủng khiếp của mình. Chúng ta nhận thức rằng chúng ta cách xa cõi đời đời chỉ bằng một hơi thở mà thôi; nếu chúng ta qua đời mà không có một Cứu Chúa cho mình, chúng ta sẽ ở trong địa ngục đời đời. Trong sự bứt rứt đó, chúng ta bắt đầu kêu xin cùng Thượng Đế để được giúp đỡ. Giống như người thu thuế ngày xưa, chúng ta cầu nguyện rằng "Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót lấy tôi, vì tôi là kẻ có tội" (Lu-ca 18:13).

Vào một thời điểm nào đó chúng ta không được biết, Thượng Đế ban cho chúng ta linh hồn mới. Linh hồn là thực thể tâm linh của con người. Linh hồn là một phần của con người rời khỏi thân thể khi cái chết đến. Nếu chúng ta được cứu, linh hồn của chúng ta ra đi để sống và trị vì với Chúa Cứu Thế trên thiên đàng. Trong linh hồn đó chúng ta kinh nghiệm được sự sống đời đời. Trong linh hồn đó chúng ta được sanh lại. Trong linh hồn đó chúng ta là một vật tạo mới. Trong linh hồn đó chúng ta được sống lại với Chúa Cứu Thế, nghĩa là, chúng ta đã kinh nghiệm sự phục sanh. Trong linh hồn đó chúng ta không bao giờ mong muốn phạm tội nữa. Trong linh hồn được cứu đó của chúng ta, chúng ta sẽ tiếp tục không ngừng, mong muốn vâng theo lời của Thượng Đế.

Bởi vì linh hồn của chúng ta đổi mới hoàn toàn sau khi chúng ta được cứu, đời sống mới của chúng ta hoàn toàn khác xa với đời sống cũ trước kia.

Đúng là khi còn ở trong thân thể này chúng ta vẫn ham muốn tội lỗi. Thân thể chúng ta chưa kinh nghiệm được sự sống lại. Nhưng bởi chúng ta đã tiếp nhận linh hồn mới, chúng ta cảm thấy hết sức khổ sở khi phạm tội. Khi phạm tội, linh hồn mới của chúng ta cảm thấy bị xúc phạm. Vì thế, chúng ta

chỉ tìm thấy sự vui mừng khi chúng ta sống một cách vâng phục trước mặt Thượng Đế. Dần dần, chúng ta sẽ từ bỏ những ham muốn tội lỗi mà thân thể chúng ta khao khát và chỉ tập trung vào Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng mà chúng ta tha thiết yêu mến và đã trở thành Cứu Chúa của đời sống chúng ta.

Nguồn:

Được bạn: Thành Viên VNthuquan đưa lên
vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003